

תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: הני פנט

פרשת קדושים תשפ"ב

מנקים בשביל רובוטים

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת קדושים תשפ"ב מנקים בשביל רובוטים

מהבית של ההולצבכרים עלה קול זמזום קל. רובוטי הבית החדשים של המשפחה התרוצצו וניקו את הבית. רובוט אחד עם ספוגים לידיים היה עסוק בניקוי החלונות. רובוט אחר היה עסוק בלאסוף צעצועים מהרצפה והניח אותם על המדפים המתאימים להם בחדר המשחקים. במטבח עסקו צוות שלם של רובוטי הבית שעמלו במטבח על הכנת עוגיות ועוגות ומאפים טעימים ומגרים לשבע ברכות שההולצבכרים אמורים לארח מחר.

ארי הולצבכר נכנס הביתה אחרי יום שלם של לימוד בחיידר והוריד את התיק. רובוט עשוי מנירוסטה נוצץ התקרב, לקח את המעיל ממנו, הוציא מבפנים את דף החזרה במשניות והניח אותו בצורה מסודרת על שולחן האוכל, בעוד רובוט שחור מבריק הביא במהירות משניות מהמדף והניח אותו ליד דף החזרה.

"תודה!" אמר ארי לרובוט אחר שבדיוק הגיע מהמטבח והגיש לארי כוס חד פעמי מלאה במים צוננים וקרח מרענן. לאחר מכן ארי ברך "שהכל" בכוונה ובטעם, מילה במילה מתוך הכתוב על מסך מואר שמובנה בחזהו של הרובוט, ולגם מהמים הקרים, המרעננים. לאחר מכן הרובוט מילא מחדש את הכוס שלו והניח אותו ליד המשניות שלו באדיבות.

ארי התחיל ללמוד. בדרך כלל הוא היה הולך לשחק עם חבריו לפני ארוחת הערב, אבל המבחן הגדול במשניות התקרב והוא רצה לוודא שהוא יודע את החומר היטב. וחוף מזה, אמא שלו אמרה לו שהוא לא יכול לשחק עד שהחדר שלו יהיה נקי, אבל יחידת הרובוטים שהיו אחראים על סידור חדרי הילדים היו צריכים קודם לגמור לנקות את החדר של מלכי אחותו.

"היי ארי, איך היה בחיידר?" שאל אבא בחיוך ונכנס לחדר האוכל.

ארי מיהר לקום ממקומו לכבוד אביו. והשיב בחיוך: "ברוך השם, נהדר!"

אבא הציע לעזור לארי עם החזרה שלו למבחן, ושניהם התישבו ללמוד ביחד.

המשנה במעשרות תיארה באיזה שלב פירות שונים הופכים לחייבים במעשר. "אני לא מבין למה מתכוונת המשנה 'הַאֲפֶרְסֶקִין מְשִׁיטִילוּ גִידִים', אמר שימי. "אַפֶּרְסֶקִין הם אפרסקים, נכון? אבל מה המשמעות של 'מְשִׁיטִילוּ גִידִים'?"

"טוב, בעצם," אמר אבא. "בעברית מודרנית אֶפְרֶסֶק הוא אפרסק, אבל יש בזה מחלוקת מה הכוונה לַאֲפֶרְסֶקִין במשנה. רש"י ועוד כמה ראשונים אומרים שהם אכן אפרסקים, אולם יש מפרשים שאומרים שהם בעצם פיסטוקים. אבל בהנחה שהם אפרסקים, זה אומר שמתחילים להופיע קווים אדומים בתוך הפרי".

"קווים אדומים בפרי?" שאל ארי. "אני מניח שמעולם לא הקדשתי יותר מדי תשומת לב לחלק הפנימי של אפרסק לפני כן".

"נו למה שלא נראה בעצמנו," אמר אבא. "האפרסקים בגינה שלנו רק מתחילים להבשיל עכשיו. בוא נצא ואולי נוכל למצוא אחד בדיוק כמו שמתארת המשנה!"

ארי ואבא קמו לצאת החוצה. תוך כדי שהם פוסעים במסדרון לכיוון גינת הנוי, ארי השליך את הכוס הריקה שלו על הרצפה.

"ארי!" קרא אבא, מופתע. "איך יכולת פשוט לזרוק את הכוס שלך על הרצפה? אני המום!"

"טוב, פשוט חשבתי שרובוט יאסוף את זה בכל מקרה," משך ארי בכתפו, כשבדיוק אז רובוט מטאטא רצפה' התגלגל לחדר האוכל והחל מייד לטאטא את הרצפה.

"ארי," אמר אבא. "נאמר בפרשת השבוע במצוות ערלה: וְכִי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ וּנְטַעְתֶּם כָּל עֵץ מֵאֶכָּל. והמדרש אומר לנו שגם בארץ ישראל היפה והפוריה יש מצווה לנטוע עצים!"

"אבל זה לא קשור רק לעצים. הלקח כאן הוא שבכל מקום בו אנו נמצאים, עלינו לכבד את הסביבה שלנו ולדאוג לה. אתה נמצא בבית יפהפה - אל תזלזל בזה על ידי זריקת אשפה על הרצפה.

"כשאתה בבית המדרש ואתה מוריד ספר מהמדף, אתה מחזיר אותו למדף. זה ההכרת הטוב הבסיסי שלנו לוודא שאנחנו עוזבים את הסביבה שלנו בדיוק כמו כשהגענו אליה.

"אה," אמר ארי בביישנות. "לא חשבתי על זה ככה." ומהר, לפני שהרובוט הספיק להגיע לכוס, ארי הרים אותו והכניס לפח.

"עוד משהו, ארי," הוסיף אביו. "אנחנו תמיד צריכים לזכור איך העולם ייראה אחרי שנעזוב אותו. האם אנחנו נוטעים עצים ופרחים יפים ומשפרים את המצוות שלנו? או שמא אנחנו זורקים אשפה על הרצפה ו'שותלים קוצים' - הורסים את העולם על ידי העברות שלנו?"

"זהו שיעור חשוב מאוד ששמעתי מהרב אביגדור מילר לפני שלושים שנה ואני עדיין חושב עליו כל יום. אני מקווה שגם אתה תזכור את זה תמיד."

שבת שלום ומבורך!

צידה לדרך

עלינו תמיד להיות יעילים ו"לשתול" ולהפוך את העולם לטוב יותר. בוודאי שלא צריך להרוס שום דבר.